

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 105.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984326752/facsimile.pdf (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Folk

»Han har jo været i Paris,» grublede Emilie hen for sig. »Tror De, han har haft mange elskerinder, fru Therkelsen?»

»Men Emilie!» udbød søsteren, og så tilføjede hun med undertrykt angst: »Du ved jo ikke engang, hvad en — — hvad det er.» Charlotte vidste det selv.

»Å, det ved jeg meget godt,» snærrede Emilie, men tav derefter krænket, for nu lo fru Therkelsen, ligesom hun troede, Emilie slet ikke vidste det.

»Nå, monsieur student, hvor har De så Deres skjøter?»

Han løb op efter dem, og samtidig kom også fru Lind, så der blev lige tid til at vækste nogle forbindtlige ord om skjøter, is, kulde, ungdom, sundhed, alderdom, forkølelse, druknede børn. Men ligesom de skulde gå, for det ud af Emilie:

»Å, fru Therkelsen, vil De ikke ta mig med på en spaseretur en dag?»

Jo, det vilde hun nok, og fru Lind bifaldt det.

Hvad skulde Charlotte nu gøre? Blinke til Emilie? Unyttigt. Til moeren? Vilde ikke blive forstået. Tale om det til moeren bagefter? Ja men om hvad? Der vilde ikke komme noget godt ud af de spasereture. Charlotte gjorde slet ingenting, men hun havde sine onde anelser.

»Farvel du hus, hvor min fa-der bor,» nynnede fru Therkelsen, da de var udenfor.

»De er glad,» sa studenten.

»Ja. Er De måske bedrøvet?»

»Nej.» Men han følte sig endnu mere tung og grødet ved siden af hendes raskhed.

De gik over engen ned mod fjorden. Han spekulerede på noget muntert, og var kommet halvvejs ind i konstruktionen af en flohed, da hun sa:

»Nå, De klemmer vel ordenlig på teologien?»

Udtrykket krænkede ham ikke. »Ja, jeg tyrer såmænd godt i det.»